

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121411139
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121411139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobkyne: H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. V. XX, v konaní právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou GEREG & MESSINGEROVÁ, s.r.o., so sídlom Horná Strieborná 4, Banská Bystrica, IČO: 47 253 011, proti žalovanému 1/: C. J. V., so sídlom J. V. XX, IČO: XX XXX XXX, v konaní právne zastúpený URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 a žalovanému 2/: T. P., J. V. 5, XXX XX V., v konaní o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/41/2021-171 zo dňa 30.11.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/41/2021-171 zo dňa 30.11.2022 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu žalobkyne zamietol (prvý výrok rozsudku). O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne v rozsahu 100 %, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

1.1 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému 2/ uloženia povinnosti ospravedlniť sa jej za tieto nepravdivé výroky:

1. „Na post starostu som nastúpil deň pred prvým kolom prezidentských volieb, ktoré som musel zabezpečiť personálne, technicky aj finančne. Na financovanie volieb nám boli poukázané finančné prostriedky MV SR - finančné prostriedky na prenesený výkon štátnej správy ešte v období, keď si bola starostkou ty. Keď som sa pozrel do kasy a na účet obce, neboli tam peniaze, ani na voľby, ani na výplaty...“

2. „Ako ste schvaľovali zmluvu v roku 2018, keď ani poslanci v marci 2019 nevedeli, že rekonštrukcia bude stáť 60 000,- Eur.“

3. „Ďalej tvoje odkazy po zástavkách na dlh v sociálnej poisťovni úplná trapošina a dobre vieš, že ten dlh tam bol kvôli tvojmu dvojnásobnému odstupnému...“

4. „Dva dni pred Vianocami sme sa naťahovali akože s anonymným podaním trestného oznámenia za nevydanie 17 ks stravných lístkov“

na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva, a to ku výrokom 1.,2.,3.,4. uvedeným vo výroku I. rozsudku, do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku s tým, že tieto sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnosti. Taktiež sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému 1/ a

žalovanému 2/ uloženia povinnosti odstrániť zápisnicu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce J. V. zo dňa 29. 10. 2020 z webovej stránky obce J. V. <<http://www.T.sk/>> a uloženia povinnosti, aby žalovaný 1/ a žalovaný 2/ uverejnili zápisnicu z najbližšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva s ospravedlnením žalovaného 2/ na webovej stránke Obce J. V. <<http://www.X.sk/>>, a aby zápisnica o tomto verejnom zasadnutí bola založená do dokumentácie „zasadnutie poslancov obecného zastupiteľstva“. Ďalej sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému 1/ a 2/ uloženia povinnosti uhradiť jej titulom nemajetkovej ujmy 1 000,- Eur.

1.2 V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval jednotlivé vyjadrenia a prednesy sporových strán, uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa bola starostkou obce J. V. do 14.03.2019 a po nej prevzal funkciu dňa 14.03.2019 žalovaný 2/. Rovnako nebolo sporné, že dňa 29.10.2020 žalovaný 2/ v rámci prednesu na zasadnutí obecného zastupiteľstva uviedol výroky uvedené v petite žaloby, sporná bola vo veci existencia pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného 1/ a sporné bolo i to či výroky žalovaného 2/ sú pravdivé a spôsobilé zasiahnuť do osobnosti žalobkyne, a teda i existencia nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nimi.

1.3 Na vec súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka a § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka.

1.4 Súd konštatoval, že žalovaný 1/ nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný, pretože konaním obce nedošlo žiadnym spôsobom k zásahu do nemajetkových práv žalobkyne. Žalobkyňa žiadne takéto konanie zo strany obce ani netvrdila. Tým, že súd považoval žalobu za nedôvodnú aj voči žalovanému 2/ a neuložil mu požadovanú povinnosť ospravedlniť sa na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva, rovnako odpadol dôvod na uloženie povinnosti žalovanému 1/ - obci, uverejniť zápisnicu z najbližšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva s ospravedlnením žalovaného 2/ na webovej stránke obce J. V. a uloženia povinnosti, aby zápisnica o tomto verejnom zasadnutí bola založená do dokumentácie „Zasadnutie poslancov obecného zastupiteľstva“ zároveň, pokiaľ obec zverejňuje informácie aj prostredníctvom webovej stránky a zverejňuje takýmto spôsobom aj zápisnice z obecného zastupiteľstva, pričom povinnosť zverejňovať ich vyplýva priamo zo zákona č. 211/2000 Z.z., obec plní svoju zákonnú povinnosť a preto tiež nie je daný dôvod, aby zápisnicu zo zasadnutia dňa 29.10.2020 odstránila, a aby jej bola uložená osobitná povinnosť uverejňovať zápisnicu (do budúca), pokiaľ sú zápisnice z obecného zastupiteľstva pravidelne zverejňované na internetovej stránke obce.

1.5 Ďalej súd konštatoval, že požadovaný výrok rozsudku uvedený v petite žaloby pod bodom 1. je tiež v rozpore s § 11, § 2, a § 13 zákona č. 369/1990 Z.z. o obecnom zriadení, pričom podľa § 12 ods. 5 Zákona o obecnom zriadení, obecné zastupiteľstvo schvaľuje návrh programu zasadnutia na začiatku zasadnutia. Podľa § 13 ods. 4 písmena a/ o obecnom zriadení, starosta zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady, ak tento zákon neustanovuje inak a podpisuje uznesenia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie je možné rozhodnutím súdu zasahovať tak, ako to navrhla žalobkyňa, teda aby sa žalovaný 2/ ospravedlnil na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva, a to k výrokom 1, 2, 3, 4 do rozhodnutia poslancov o programe obecného zastupiteľstva, keďže rozhodnúť o tom čo bude, resp. nebude predmetom rokovania obecného zastupiteľstva je v kompetencii obecného zastupiteľstva.

1.6 Pokiaľ ide o samotnú existenciu nemajetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť žalobkyňi výrokmi žalovaného 2/, špecifikovanými v ods. 1 na zasadnutí obecného zastupiteľstva, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uvedenými výrokmi nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne a k vzniku nemajetkovej ujmy. Posudzované výroky nedosahujú takú intenzitu, že by zasahovali do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a boli by neprimerané. Žalobkyňa bola starostkou obce a po skončení tejto funkcie poslankyňou obecného zastupiteľstva. Z tohto dôvodu patrí medzi osoby verejne činné, ktoré musia akceptovať oveľa väčšiu mieru verejnej kritiky než iní. Pokiaľ sa týka výroku č. 1, nemožno dospieť k záveru, že by kritike jej konania ako starostky celkom chýbal vecný základ, a že by bola bez akéhokoľvek zdôvodnenia, resp. bola zjavne neprimeraná. Dňa 14.03.2019 kedy došlo k zmene vo funkcii starostu obce, bol zostatok podľa pokladničnej knihy 261,10 Eur a na účte 1.173,25 Eur, pričom na druhý deň 15.03.2019 bola realizovaná na základe zriadeného inkasa úhrada 1.070,- Eur za elektrickú energiu a prijaté dve úhrady spolu vo výške 39,28 Eur. Dňa 15.03.2019 mala obec na účte sumu 140,53 Eur. Je pravdivé tvrdenie, pokiaľ ide o nedostatok peňazí v pokladni a na účte obce. Z predloženej pokladničnej knihy súd zistil, že k 01.01.2019 bol stav pokladne 18.148,79 Eur a dňa 13.03.2019 bo zostatok 261,10 Eur. Pokiaľ ide o stav účtu obce, podľa pokladničnej knihy k 01.01.2019 tento bol 25.012,75 Eur a k 13.03.2019 bol stav účtu 1.173,25 Eur. Z uvedeného mal súd zato, že kritika žalovaného 2/ v prvom označenom výroku nebola neprimeraná a zodpovedala situácii, ktorej sa žalovaný 2/, ako nový starosta ku dňu prevzatia funkcie nachádzal. Žalobkyňa sa ako starostka

obce nevyhnutne vystavila pozornej kontrole svojich činov všetkých občanov a musí prejaviteľ väčšiu toleranciu kritiky jej postupov.

1.7 Druhý označený výrok „Ako ste schvaľovali zmluvu v roku 2018, keď ani poslanci v marci 2019 nevedeli, že rekonštrukcia bude stáť 60 000,- Eur“, podľa názoru súdu nezasahuje do osobnostných práv žalobkyne, je v ňom použité množné číslo, ktoré naznačuje kritiku všeobecne, teda všetkých, ktorí sa podieľali na schvaľovaní zmluvy, vrátane poslancov i samotná žalobkyňa uviedla, že suma rekonštrukcie bola uvedená v uznesení obecného zastupiteľstva a je uvedená i v zápisnici z 31.01.2019.

1.8 Pokiaľ sa týka tretieho „Ďalej tvoje odkazy po zastávkach na dlh v sociálnej poisťovni úplná trapošina a dobre vieš, že ten dlh tam bol aj kvôli tvojmu veľkému dvojnásobnému odstupnému“, k uvedenému súd uviedol, že žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že dlh vznikol v sociálnej poisťovni po máji 2019, pričom ona mala odstupné vyplatené v marci 2019. Až v replike reagovala na tú časť výroku, ktorá naznačuje, že ona lepila odkazy o dlhu v sociálnej poisťovni na zastávkach. V rámci výsluchu žalobkyňa uviedla, že žiadne odkazy na zastávkach ani nevidela. V rámci výsluchu sa tiež snažila upriamiť pozornosť na existenciu dlhu obce v sociálnej poisťovni a uviedla, že existuje o tom záznam v sociálnej poisťovni a uvedené je teda pravda. Pri skúmaní tohto výroku však nešlo o to či informácia o existencii dlhu v poisťovni je pravdivá ale o to, či výrok žalovaného 2/ bol spôsobilý zasiahnuť do ochrany osobnosti žalobkyne tým, že jej pripísal odkazy o dlhu na zastávkach autobusu a tým, že dlh malo spôsobiť jej veľké dvojnásobné odstupné. Žalovaný 2/ nepreukázal, že odkazy na zastávkach autobusu lepila žalobkyňa, no po posúdení skutkových tvrdení žalobkyne v rámci celého konania, ako aj jej výsluchu súd dospel k záveru, že táto časť výroku nezasiahla do osobnostných práv žalobkyne. Pokiaľ ide o druhú časť výroku, že dlh bol aj kvôli jej veľkému dvojnásobnému odstupnému, ani tu nemožno dospieť k záveru, že by kritike jej konania, ako starostky celkom chýbal vecný základ, a že by bola bez akéhokoľvek zdôvodnenia, resp. bola zjavne neprimeraná. Odstupné bolo žalobkyni vyplatené dvakrát, pritom prvýkrát z funkcie starostky si žalobkyňa vyplatila deň pred skončením svojej funkcie dňa 13.03.2019 z pokladne obce 7.600,- Eur; druhé odstupné jej bolo vyplatené v júni 2019 z dôvodu ukončenia pracovného pomeru referentky obecného úradu dohodou, ktoré navrhla štvormesačné. Žalobkyňa teda dostala od obce odstupné dvakrát. Najprv vo vyjadrení z 23.05.2022 uviedla, že dlh vznikol v októbri 2019 a odstupné bolo vyplatené v marci a v júni 2019 v rámci výsluchu už uvádzala iné skutočnosti, ktorými vysvetľovala, že k 06.06.2019 bolo na účte dostatok finančných prostriedkov na odvody a aj po prvom odstupnom bolo na účte k 26.04.2020 dostatok prostriedkov. Súd zvýraznil, že vo výroku v zápisnici je uvedené spojenie „aj kvôli“, hoci žalobkyňa uvedené v žalobe vypustila a vypustila aj slovo „veľkému“, ktoré predchádzalo slovu dvojnásobnému. Ani druhou časťou tohto výroku podľa záveru súdu nedošlo k zásahu do osobnosti žalobkyne, skutočnosť, že bolo žalobkyni vyplatené vysoké odstupné dvakrát, jednoznačne vyplýva z predložených listinných dôkazov. Uvedeným výrokom nebolo žalobkyni pripísané, že ona spôsobila dlh ale že aj odstupné, ktoré jej bolo vyplatené sa k tomu pričínilo.

1.9 Posledný výrok „dva dni pred Vianocami sme sa naťahovali akože s anonymným podaním trestného oznámenia na obecný úrad za nevydanie 17 ks stravných lístkov“, rovnako nie je spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Vo výroku sa hovorí o anonymnom trestnom oznámení na obecný úrad, čo žalobkyňa v žalobe tiež neuviedla a vypustila i koniec vety „bývalej starostke“. Táto veta žiadnym spôsobom nezasahuje do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, vyplýva z nej informácia, že sa pred Vianocami riešilo anonymné trestné oznámenie podané na obecný úrad v súvislosti s nevydaním stravných lístkov.

1.10 Súd opätovne poukázal na to, že od osôb verejne činných sa i podľa judikatúry ESLP vo všeobecnosti vyžaduje povinnosť akceptovať väčšiu mieru verejnej kritiky, než od iných občanov, čo je odôvodnené možnosťami verejne činných osôb zapojiť sa do verejnej diskusie a tým verejnú diskusiu, nielen obohatiť, ale aj verejnosť ovplyvniť pri utváraní objektívneho názoru. Verejné záležitosti môžu a majú byť verejne posudzované a starosta obce, ale aj poslanec obecného zastupiteľstva môžu byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom ich funkcie, ktorej hranice akceptovateľnosti sú oveľa širšie, ako u bežných občanov. Preto súd žalobu žalobkyne zamietol.

1.11 Záverom súd prvej inštancie uviedol, že nevyhovel návrhu žalobkyne na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov Y. C., Y. W. a T. B., ktorí neboli prítomní na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 29.10.2020, zároveň obsah posudzovaných prednesených výrokov, ktoré žalobkyňa deklarovala ako zasahujúce do jej osobnosti, nebol medzi stranami sporný a preto uvedené navrhované dokazovanie bolo nehospodárne.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu s poukazom na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. Uviedla, že v konaní pred prvostupňovým súdom žiadala v zmysle prostriedkov procesného útoku vypočuť svedkov, ktorí

vedia potvrdiť ohováranie a osočovanie jej osoby žalovaným 2/ na mieste. Ide o svedkov Y. C., Y. W. a T. B.. Uvedení svedkovia by sa vedeli vyjadriť nie len k tomu čo vyplýva zo žalobného návrhu, ale rovnako k tomu akým spôsobom došlo k zníženiu jej kvality života v obci J. V. po prednesoch žalovaného 2/. Nevýkonaním ňou navrhnutých dôkazov má zato, že neboli zistené rozhodujúce skutočnosti pre objektívne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru žalobkyne nepostačuje zo strany súdu len poukázať na hospodárnosť konania. Nebolo sporným to či starosta uvedené výroky predniesol, zámerom pre vypočutie svedkov bolo to, či výrokmi žalovaného 2/ došlo k zásahu do osobnosti žalobkyne a spoločenského života v malej obci.

2.1 Pokiaľ boli ako pasívne legitimovaní označení žalovaný 1/ - Obec J. V. a žalovaný 2/ - T. P., je potrebné uviesť, že je to práve starosta obce, ktorý zvoláva a vedie zasadnutie obecného zastupiteľstva. Nič nebráni starostovi v tom, aby sa v priebehu rokovania ospravedlnil rovnakým spôsobom, akým učinil nepravdivé výroky, keďže starosta obce vedie zastupiteľstvo a môže kedykoľvek vstúpiť do programu rokovania. Nie je preto zodpovedajúce v právnej úprave tvrdenie v bode 19. a 20. odôvodnenia rozsudku, že dotknutá fyzická osoba nemá žiadnu možnosť domáhať sa nápravy v uvedených nepravdivých výrokoch. Žalobkyňa poukázala na to, že je potrebné rozlíšiť aj medzi kritikou, ktorá má byť vecná a nepravdivým tvrdením. Rovnako kritika verejne činnej osoby nemôže byť bezhraničná, čo bolo konštatované i v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Súd nevykonal žiadne dokazovanie, ale v rovine formálneho posúdenia právnych vzťahov vyriekol právnou vetu, že bráni jeho rozhodovaniu Zákon o obecnom zriadení. Takýto formálny výklad zvädza potom k tomu, že starosta, ktorý navrhuje program rokovania obecného zastupiteľstva, môže v rámci svojej právomoci žalobkyňu uraziť, ohovoriť, uviesť nepravdu a žalobkyňa nemá možnosť sa žiadnym reálnym spôsobom brániť a domáhať sa nápravy.

2.2 K bodu 21. dôvodov rozsudku uviedla, že s textom uvedeným v dôvodoch rozsudku nesúhlasí. Obec mala predpokladať zvýšené výdavky, keďže doplatok k voľbám z Okresného úradu Banská Bystrica mohol byť poukázaný aj v posledný deň pred voľbami. To, že starosta obce v piatok pred voľbami nepožiadala okresný úrad o doplatok je jeho neznalosť, napriek tomu, že ho žalobkyňa upozornila, že na voľby neboli poukázané prostriedky v dostatočnej výške. Do situácie, že starosta mal iba niekoľko stoviek eur zostatku, sa dostal niekoľkokrát počas svojho pôsobenia. To, že na začiatku roka tam bolo 13.000,- Eur je fakt, pretože žalobkyňa nechávala peniaze na zimnú údržbu. Aj z tejto argumentácie je zjavné, že starosta sa potom uchýľoval k nepravdivým tvrdeniam. K dvojnásobnému odstúpnému v bode 23. a dôvodom rozsudku uviedla, že to bol starosta, ktorý navrhol ukončenie riadneho pracovného pomeru žalobkyne, aj keď veľmi dobre vedel, že obec nedisponuje v rozpočte s financiami na vyplatenie odstúpného ako zamestnanca. Túto situáciu tak isto zneužil žalovaný 2/ na tvrdenie takého charakteru, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa bezpracne získala prostriedky na neprislúchajúce odstúpné vo forme dvoch odstúpných. Takisto ide o zámer poškodiť meno žalobkyne pred občanmi. Pokiaľ by je žalovaný 2/ nedal výpoveď, odstúpné sa vyplácať nemuselo. Ak by súd pripustil dokazovanie, bol by určite dospel k dôkazom, ktoré by vyhodnotil inak. Nebola preto ich vypočutím snaha preukazovať existenciu inkriminovaných výrokov, ale zásah do osobnosti žalobkyne, ako to uviedla v úvode dôvodov odvolania. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Odvolanie žalobkyne bolo doručené žalovanému 1/ dňa 06. 03. 2023 a 2/ dňa 13.03.2023 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

4. Dňa 20.03.2023 sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že považuje odvolanie žalobkyne za nedôvodné. Výrokom žalobkyne o porušení procesných práv z dôvodu nepripustenia navrhovaných dôkazov, a to nevypočutí navrhovaných svedkov, uviedol, že v prvom rade súd skúma samotnú možnosť uvedenými výrokmi zasiahnuť do osobnostných práv a až následne, ak sa preukáže, že výroky sú oprávnené založiť zásah, následne skúmať v akom rozsahu spôsobili zásah a to aj prostredníctvom navrhovaných svedkov. Keďže súd pri zodpovedaní prvej otázky dospel k záveru, že výroky nemajú silu na to, aby založili akýkoľvek zásah do osobnostných práv, nebolo pre súd účelné a hospodárne, aby navrhovaných svedkov pripustil.

4.1 K výrokom žalobkyne ohľadom nemožnosti navrhovaného petitu a porušenia Zákona o obecnom zriadení sa žalovaný 1/ stotožnil s odôvodnením súdu, nakoľko starosta obce nevie svojím rozhodnutím zabezpečiť, aby navrhované znenie žalobkyne na zasadnutí obecného zastupiteľstva starosta zrealizoval. Obecné zastupiteľstvo sa uskutočňuje výlučne rokovaním, rokuje sa vždy v zbere a podľa schváleného programu. Je síce pravdou, že spravidla starosta vedie obecné zastupiteľstvo, ale na druhú stranu je oprávnený viesť zastupiteľstvo v zmysle požiadaviek obecného zastupiteľstva, ktoré ich

určí schválením programu rokovania zastupiteľstva. Preto starosta nevie ovplyvniť či by mal právo na rokovaní zastupiteľstva uvedené požadované konanie realizovať.

4.2 K odvolacej argumentácii žalobkyne, v ktorej nesúhlasí s bodom 21. odôvodnenia rozsudku žalovaný uviedol, že je úplne irelevantné či finančná situácia obce bola pravdou alebo nie, nakoľko uvedené výroky nemajú ani štipku difamačného charakteru, hanlivého alebo urážajúceho. Nie sú to ponížujúce tvrdenia o mravnom profile žalobkyne ako občana, o jej vlastnostiach, zmysľaní, chovaní, pracovnej morálke a podobne, ktoré by odôvodnili zásah do osobnostných práv.

4.3 K argumentácii žalobkyne o odstupnom a zaťažení finančnej situácie uviedol žalovaný, že vyplatenie odstupného je zákonnou povinnosťou zamestnávateľa. Je irelevantné, z akého dôvodu bolo pristúpené a z koho strany k ukončeniu pracovného pomeru došlo, nakoľko to nič nemení na veci, že odstupné zaťažilo finančnú situáciu obce, a preto uvedený výrok zodpovedal skutočnému stavu a nemohol založiť zásah do osobnosti žalobkyne. V konaní sa nepreukázalo kto navrhol ukončenie pracovného pomeru, preto uvedené tvrdenie o návrhu starostu považuje žalovaný 1/ za nepravdivé, ale zároveň za nepodstatné pre daný spor. Preto žalovaný 1/ považoval odvolanie žalobkyne za nedôvodné a neopodstatnené; v plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutými výrokmi obsiahnutými v rozsudku ako aj s odôvodnením. V prípade, ak by odvolací súd vyhovel uvedenému odvolaniu, možno jednoznačne konštatovať, že by obmedzil žalovaných na základnom politickom ústavnom práve slobody prejavu, ktoré síce stojí oproti práve na ochranu osobnosti, ktoré ale v tomto prípade jednoznačne porušené nebolo, a preto uvedený konflikt dvoch práv považuje po teste proporcionality za zachovaný, a teda právo na slobodu prejavu, ako aj právo na ochranu osobnosti za zachované.

5. K odvolaniu žalobkyne sa podaním zo dňa 27.03.2023 vyjadril žalovaný 2/. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, zároveň má zato, že pre odvolacie konanie poukazuje na svoje vyjadrenia, ktoré odzneli v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvého stupňa sa podľa názoru žalovaného 2/ dôkladne vysporiadal s celou vecou a celé odvolacie konanie považuje za neúčelné.

6. Vyjadrenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ bolo doručené žalobkyni prostredníctvom právneho zástupcu.

7. K vyjadreniu žalovaného 1/ a žalovaného 2/ sa vyjadrila žalobkyni prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 10.05.2023. Zotrvala v názore, že nepripustením navrhovaných dôkazov nemohlo nastať to, že bol daný správny a objektívne zistený skutkový stav. Takisto potom nebolo možné zisťovať, či výroky, ktoré žalobkyňa napáda majú silu na to, aby založili zásah do osobnostných práv. Práve vypočutí svedkovia by v konaní mohli závažným spôsobom založiť konštatovanie a ustálenie dôkaznej situácie, a to existenciu zásahu do osobnostných práv. Rovnako sa žalobkyňa nestotožnila s tvrdením o tom, že starosta obce nevie svojim rozhodnutím zabezpečiť, aby navrhované znenie petitu na zasadnutí obecného zastupiteľstva zrealizoval. Starosta obce si môže vyžiadať úvodné slovo a urobiť ospravedlnenie. Takisto starosta môže žiadať obecné zastupiteľstvo o zaradenie bodu ospravedlnenia do programu obecného zastupiteľstva. Požadovaným petitom neobmedzuje žalobkyňa žalovaných na základnom politickom ústavnom práve slobody prejavu, ak tento prejav je urážlivý, nepravdivý a cielene vyvolaný tak, aby poškodil žalobkyňu v jej osobnom a spoločenskom živote. Potom by pri každom takomto prejave ten, kto sa domáha ochrany osobnosti bol výrazne diskriminovaný, pretože by sa nemohol domáhať nápravy. Žalovaný 2/ je štatutárom žalovaného 1/, koná v jeho mene, vystupuje na verejnosti v jeho mene, čím ovplyvňuje život obce do značnej miery. Keďže sa takého prejavu, aké učinil štatutár žalovaného 1/, uverejňuje na webovej stránke obce, nielen občania obce, ale i široká verejnosť sa môže oboznamovať s nepravdivými a urážlivými výrokmi, ktoré žalobkyňa žalobou napadla. Konštatovanie, že petit žaloby je v rozpore s § 11, § 12 a § 13 zákona č. 369/1990 Z.z. nemôže predstavovať takú intenzitu (právnou silu), ktorá by potláčala právo na ochranu osobnosti v zmysle Občianskeho zákonníka.

7.1 K vyjadreniu žalovaného 2/ stručne uviedla, že sa nestotožňuje s jeho názorom, pretože takéto tvrdenie sa dotýka dôveryhodnosti súdu, lebo vo veci rozhoduje odvolací súd a nie strany sporu. Opätovne navrhla zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

8. K vyjadreniu žalobkyne k vyjadreniu žalovaných 1/, 2/ sa podaním zo dňa 22.05.2023 vyjadril žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu. K výrokmi žalobkyne o porušení procesných práv z dôvodu nepripustenia navrhovaných dôkazov, a to nevypočutí navrhovaných svedkov doplnil, že žalobkyňa nespĺnila procesné podmienky náležitosti žaloby vo vzťahu k dôkazom, keď v žalobe mala označiť aj

dôkazy na ich preukázanie, čo absentovalo tak v žalobe, ako aj v nasledovnom písomnom vyjadrení. Žalobkyňa bez ohľadu na postup súdu naplnila podstatné dôvody na nevyhovenie navrhovaného dôkazu, a to keď uvedenú skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, nemala relevantnú súvislosť s predmetom konania, navrhovaný dôkaz nedisponuje vypovedacou potenciou, určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už v doterajšom konaní bez dôvodných pochybností overené a nebolo potrebné akékoľvek ďalšie vypočutie prípadných svedkov. K výrokom, že sa žalobkyňa nestotožňuje s tvrdením o tom, že starosta obce nevie svojim rozhodnutím zabezpečiť, aby navrhované znenia žalobkyne na zasadnutí obecného zastupiteľstva starosta zrealizoval, uviedli, že nie je možné prejednávať iný bod, ktorý nebol schválený obecným zastupiteľstvom, preto, ak teda program závisí od hlasovania poslancov, starosta by nevedel ovplyvniť uvedené rozhodnutie, ktoré by založilo vôľu obce o programe, a preto v prípade, ak by realizoval ospravedlnenie mimo schváleného programu, porušil by predpisy. Ďalej žalovaný 1/ uviedol, že v politickom živote a dianí na vrcholnej úrovni, ktorý môžeme sledovať v médiách sú podobné výroky úplne bežnou praxou a zahŕňajú slobodu slova a prejavu, ktorá je v politickom živote oveľa viac žiadaná, nakoľko kritika protistrán zabezpečuje väčšiu mieru prosperity následného konania. K tvrdeniam žalobkyne a zverejneniu zápisnice s obsahom „neprávď“ žalovaný 1/ uviedol, že zápisnica neskúma pravdivosť obsahu, ale je povinná obsah evidovať bez rozdielu s cieľom zachytiť jej priebeh. Ak by došlo k skresľovaniu obsahu zápisnice nesplnila by účel. Žalovaný preto sa opätovne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol ho potvrdiť ako vecne správne.

9. Vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného 1/ podané nebolo.

10. V dôsledku odvolania žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, ako vecne správny.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. V súdnej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala ospravedlnenia žalovaného 2/ za výroky, ktoré predniesol žalovaný 2/ na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 29. 10. 2020, ako starosta obce J. V., ktoré konkrétne výroky žalobkyňa špecifikovala (a ktoré súd prvej inštancie ďalej označil a posúdil ako výroky 1/ - 4/), ďalej sa domáhala, aby žalovaným 1/ a 2/ bola uložená povinnosť odstrániť zápisnicu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 29. 10. 2020 z webovej stránky Obce J. V.. Taktiež sa žalobkyňa domáhala uverejnenia ospravedlnenia žalovaného 2/ učeného na zasadnutí obecného zastupiteľstva na webovej stránke obce. Rovnako od oboch žalovaných sa žalobkyňa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,- Eur.

13. V žalobe uvedené výroky žalovaného 2/ žalobkyňa považovala za difamačné, má zato, že sa dotýkajú mena a dôstojnosti žalobkyne, rovnako i súkromia, keďže v obci J. V. pôsobila do 14.03.2019 ako starostka obce. Na základe uvedeného tvrdeného zásahu do osobnostných práv žalobkyne spočívajúcich v označených výrokoch, sa domáhala i primeraného zadostučinenia v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, keď od žalovaného 1/ a žalovaného 2/ žiadala uhradiť náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

14. Po vykonanom dokazovaní a posúdení žalobkyňou označených výrokov prednesených žalovaným 2/, ako starostom obce J. V., na zasadnutí obecného zastupiteľstva, súd prvej inštancie dospel k záveru, že uvedené nie sú spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. Odvolací súd, po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, vyhodnotiac jednotlivé odvolacie námietky žalobkyne, dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, nemožno mu vyhovieť. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. V súdnej veci žalobkyňa uplatnila žalobu na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Predovšetkým je potrebné uviesť, že pre vznik zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené súčasne viaceré predpoklady a to: 1. existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby jej fyzickej a morálnej integrite, 2. musí ísť o zásah neoprávnený a 3. musí existovať príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi. Neoprávneným zásahom do osobnostnej sféry jednotlivca je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie zasahujúce práva fyzickej osoby chránené v §11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby sú situácie, ak fyzická osoba alebo i právnická osoba rozširuje o inej fyzickej osobe nepravdivé tvrdenia alebo aj pravdu skresľujúce skutočnosti. Znak objektívnej spôsobilosti zasiahnuť do chránených osobnostných práv je daný vtedy, ak ide o také konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti.

17. Neoprávneným je taký zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Môže k nemu dôjsť ústne, písomne alebo aj inak, vždy však musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu (vo všeobecnosti sa pripúšťa, že neoprávnenosť vylučuje predchádzajúci súhlas dotknutej osoby so zásahom do jej osobnosti ale tiež existencia zákonom uznávaného dôvodu pre určitý zásah, ktorý napr. § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka považuje použitie písomnosti osobnej povahy na úradné účely a na základe zákona a napokon tiež skutočnosť, že k zásahu došlo pri výkone iného subjektívneho práva stanoveného zákonom alebo pri plnení povinnosti vyplývajúcej zo zákona).

Občiansky zákonník ustanovením § 13 poskytuje ochranu osobnosti len v prípade takého porušenia občianskej cti, ktoré predstavuje zásah do osobnosti občana, pričom tento zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, znižujúce jeho dôstojnosť, vážnosť a česť, o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Treba však rozlišovať medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi musí spočívať v pravdivosti, objektívnosti prejavu a v ciele, ktorý sa ním sleduje. (R 103/1967)

18. Žalobkyňa v konaní v žalobe označila výroky žalovaného 2/ ako po nej nastupujúceho starostu, ktoré odzneli na zasadnutí obecného zastupiteľstva, a ktoré sú zachytené i v zápisnici zo zasadnutia obecného zastupiteľstva dňa 29. 10. 2020, zverejnenej na webovej stránke obce. Výroky 1/ - 4/ sa týkajú spôsobu výkonu funkcie starostu / starostky žalobkyňou a odvolací súd, v zhode so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že tieto nie sú objektívne spôsobilé zasahovať do osobnostných práv žalobkyne, ale týkali sa výlučne hodnotenia výkonu funkcie žalobkyňou a hodnotenia následkov z takého výkonu vyplývajúcich, ktoré sú i objektívne zistiteľné.

19. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobkyne v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní namieta nesprávne skutkové zistenia a tiež nesprávne právne posúdenie veci, pričom v odvolaní argumentuje k odôvodneniu rozsudku (v bode 21 odôvodnenia) týkajúcom sa posúdenia výroku 1/, v ktorom bolo konštatované, že „...na účte obce neboli finančné prostriedky ani na prezidentské voľby, ani na výplaty“ - vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že v roku 2019 bol k 01. 01. 2019, teda v období, keď úrad starostu zastávala žalobkyňa, stav pokladne obce 18 148, 179 Eur a ku dňu 13. 03. 2019 - teda k poslednému dňu výkonu funkcie žalobkyňou, bol stav pokladne 261,- Eur. Ďalej súd zistil, že na účte mala obec J. V. k začiatku roka 2019 25 012,- Eur, k 13. 03. 2019 bol stav na účte 1 173, 25.

Z takýchto stavov finančných prostriedkov je prima facie zrejmé, že sú nedostatočné na bežné, čo i len nevyhnutné hospodárenie obce a sú nedostatočné na i materiálne zabezpečenie prezidentských volieb. V uvedenom finančnom stave prevzal žalovaný 2/ úrad po žalobkyňi, čo je objektívne zistiteľná skutočnosť. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v tom závere, že v danom prípade sa nejedná o výrok zasahujúci osobnostné práva žalobkyne, ide o kritiku spôsobu hospodárenia žalobkyne s výsledkom hodnotenia ku koncu jej funkčného obdobia. Takáto kritika žalovaného 2/ na adresu žalobkyne ako starostky obce nebola neprimeraná a zároveň výrok prednesený žalovaným 2/ má i objektívne zistiteľný vecný základ.

Z vykonaného dokazovania bolo tiež zistené, že žalobkyňa si sama pred skončením svojej funkcie vyplatila z pokladne obce 7 600,- Eur titulom odstupného (v poradí prvého) a následne, zjavne pred

výplatným termínom, ešte počas jej funkčného obdobia si vyplatila v predstihu mzdu 2 029,- Eur, pričom uvedené čerpanie finančných prostriedkov žalobkyňou bezprostredne pred skončením jej funkčného obdobia predstavovalo odliv finančných prostriedkov obce v prospech žalobkyne v mesiaci, v ktorom jej končilo funkčné obdobie 9 629, 75 Eur. Žiada sa uviesť, že žalobkyňa si (prvé) odstupné vo výške 7 600,- Eur vyplatila sama, ako štatutár obce z rozpočtových prostriedkov obce, preto je na nej, aby zniesla i dôvodnosť uvedeného úkonu i pred ostatnou verejnosťou, i obyvateľmi obce v záujme ktorých funkciu starostky vykonávala a ktorí majú právo byť informovaní o účele a spôsobe vynakladania s finančnými prostriedkami obce.

S poukazom na uvedené možno uzavrieť, že konštatovanie nového starostu o nedostatku finančných prostriedkov na účte obce a v pokladni obce nemožno označiť ako nepravdivé, nezodpovedajúce realite, nemajúce objektívny základ. Zároveň zodpovedá skutočnému stavu i ten výrok, že obecný rozpočet bol zaťažený i vyplatením odstupného žalobkyňi. Uvedené výroky o nedostatku finančných prostriedkov na účte a v pokladni obce sú okolnosťami objektívne zistiteľnými, nie sú výroky nepravdivými, ani pravdu skresľujúcimi, nie sú v žiadnom smere žalobkyňu urážajúce, difamujúce, znevažujúce osobnosť či zasahujúce do jej súkromnej sféry, netýkajú sa jej morálky, nakoľko konštatujú objektívne zistiteľný výsledok hospodárenia s finančnými prostriedkami obce a ich stav k začiatku výkonu funkcie „novozvoleného starostu“. Možno ich preto hodnotiť ako kritiku hospodárenia resp. spôsobu výkonu funkcie starostky žalobkyňou.

20. Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní reflektuje a uvádza odvolaciu argumentáciu k bodu 21. rozsudku, kde uvádza, že s textom uvedeným v dôvodoch rozsudku nesúhlasí, odvolací súd predovšetkým uvádza, že odvolanie proti dôvodom rozsudku prípustné nie je. Uvedenou odvolacou námietkou žalobkyňa argumentovala, že obec mala predpokladať zvýšené výdavky, keďže doplatok k voľbám mohol byť poukázaný aj v posledný deň pred voľbami. Žalobkyňa tak nijakým spôsobom však nereflektuje na záver súdu prvej inštancie konštatovaný v odseku 21., ktorý z listinných dôkazov pokladničnej knihy a oboznámením sa so stavom účtu obce konštatoval, že pokiaľ bol podľa pokladničnej knihy na začiatku roka k 01.01.2019 stav pokladne 18.148,79 Eur a ku dňu 13.03.2019, t.j. poslednému dňu kedy funkciu starostky obce vykonávala žalobkyňa, bol zostatok pokladne vo výške 261,10 Eur. Preto konštatovanie o nedostatku finančných prostriedkov v čase nástupu žalovaného do úradu funkcie starostu bolo dôvodné a uvedený záver nemožno označiť ako nepravdivý či dokonca dehonestujúci osobu žalobkyne. Ak v podanom odvolaní žalobkyňa uvádza čo mal, alebo mohol učiť žalovaný počas jeho funkčného obdobia, uvedená argumentácia nie je relevantná pre rozhodnutie o veci.

21. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky žalobkyne k časti odôvodnenia súdu prvej inštancie o (v poradí druhom) odstupnom, ktoré bolo žalobkyňi vyplatené, je nutné uviesť, že nebolo a nie je podstatné pre rozhodnutie o veci skúmať, z koho iniciatívy došlo k ukončeniu pracovného pomeru žalobkyne ako samostatnej odbornej referentky. Pokiaľ žalobkyňa v podanom odvolaní uvádza, „pokiaľ by mi žalovaný na 2/ mieste nedal výpoveď (jednostranný právny úkon) odstupné sa nemuselo vyplácať“, odvolací súd k uvedenému uvádza, že táto argumentácia nezodpovedá skutočnostiam zisteným v konaní a vykonanému dokazovaniu. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by pracovný pomer s ňou, ako samostatnou odbornou referentkou, žalovaný ukončil výpoveďou; naopak, žalobkyňa v konaní nerozporovala tú skutočnosť, že pracovný pomer bol so žalobkyňou ukončený dohodou, ktorej znenie, včítane výšky odstupného navrhla a predložila žalovanému 2/ samotná žalobkyňa. Žalobkyňa tak v odvolaní zakladá na argumentácii, ktorá v konaní preukázaná nebola a ktorá nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, čím žalobkyňa celkom zjavne vyvodzuje nesprávne závery.

22. K odvolacej námietke žalobkyne o tom, že súd nevykonaním dokazovania výsluchom žalobkyňou navrhnutých svedkov nedostatočne zistil skutočnosti rozhodujúce pre objektívne posúdenie veci, sa odvolací súd oboznámil s obsahom celého súdneho spisu za účelom posúdenia dôvodnosti uvedenej odvolacej námietky.

23. Svedkov Y. C., Y. W. a T. B. (pôvodne i J. W.) žalobkyňa navrhla vypočuť až podaním zo dňa 23.05.2022, pričom žalobu na súde podávala žalobkyňa dňa 06.07.2021 a uvedený dôkazný návrh ani označenie dôkazov sa v žalobe nenachádza.

24. Vo vyššie uvedenom vyjadrení zo dňa 23.05.2022, žalobkyňa o.i. uviedla, že uvádzaním nepravdivých a klamlivých informácií dochádzalo cielene tak, aby bolo poškodené jej meno pred poslancami na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. K tomuto žiadala vypočuť na pojednávaní

svedkov, ktorí vedia nasledovné skutočnosti potvrdiť. Navrhla preto vypočuť svedkov Y. C., J. W., Y. W. a T. B..

Následne z č.l.145 vyplýva, že žalobkyňa sa na výzvu súdu doručенú jej dňa 05.08.2022, dňa 09.08.2022 vyjadrila, že trvá na vypočutí ňou navrhnutých svedkov, ktorí „potvrdia ohováranie žalovaným 2/ na mieste, osočovanie mojej osoby zo strany žalovaného 2/, čím došlo k zásahu do osobnostných práv znížením kvality môjho života, ponižovaním mojej osoby pred ostatnými spoluobčanmi v obci a pokračujúcimi neustálymi napádaniami mojej osoby zo strany starostu obce“.

25. Z uvedeného návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom označených svedkov, ako aj následného vyjadrenia žalobkyne na akú okolnosť majú byť svedkovia vypočutí, (ktoré zdôvodnenie žalobkyňa realizovala na základe výzvy súdu) vyplýva, že uvedení svedkovia podľa argumentácie žalobkyne mali vypovedať jednak k: 1. prednesu výrokov žalovaným a k 2. okolnosti „osočovania“ jej osoby, čím došlo k zásahu do jej osobnostných práv znížením kvality života žalobkyne a ponižovaním jej osoby pred ostatnými spoluobčanmi v obci a pokračujúcimi neustálymi napádaniami jej osoby zo strany starostu obce.

26. S poukazom na zistené a uvedené, odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalobkyne ako nedôvodnú. Pokiaľ žalobkyňa sama uviedla, že navrhovaných svedkov žiada vypočuť k okolnosti akým spôsobom sa žalobca o žalobkyňu vyjadril na zasadnutí obecného zastupiteľstva, uvedená okolnosť v konaní medzi stranami sporu sporná nebola. To, že uvedené, žalobkyňou označené výroky na zasadnutí obecného zastupiteľstva zo strany žalovaného 2/ skutočne odzneli, vyplýva i zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva a uvedené ani žalovaný nerozporoval. Výsluch svedkov k tejto skutočnosti je tak nedôvodný, nadbytočný.

Pokiaľ žalobkyňa neskôr svoje zdôvodnenie dôkazného návrhu rozšírila v tom smere, že uvedení svedkovia majú potvrdiť ohováranie žalovaným 2/, osočovanie jej osoby, či ponižovanie jej osoby pred ostatnými spoluobčanmi v obci a „pokračujúcimi neustálymi napádaniami osoby žalobkyne zo strany starostu obce“, uvedeným spôsobom sa žalobkyňa domáhala preukazovať iné - i následné konanie žalovaného 2/, v podobe pokračujúcich neustálych napádání a ponižovania jej osoby pred ostatnými spoluobčanmi, ktoré (konanie) je však odlišné od konania (výrokov) označených žalobkyňou v žalobe a ktoré výlučne sú predmetom konania. Ani z uvedeného dôvodu nebolo preto realizovanie výsluchu navrhnutých svedkov dôvodné.

27. V podanom odvolaní žalobkyňa argumentuje, že uvedení svedkovia mohli súdu vytvoriť obraz o tom, akým spôsobom sa výroky žalovaného 2/ premietli do súkromného a osobného života žalobkyne a akým spôsobom došlo k zásahu na jej osobnostných právach. Uvedenú argumentáciu však žalobkyňa uvádza až v odvolacom konaní, takéto zdôvodnenie návrhu na výsluch svedkov žalobkyňa nepoužila, neuviedla v konaní pred súdom prvej inštancie. Postupu súdu prvej inštancie, ktorý mal nesporne ustálenú skutočnosť, že dané výroky vo formulovanom znení odzneli na zasadnutí obecného zastupiteľstva, tak nemožno nič vytknúť. Pokiaľ konajúci súd prioritne posúdil a (správne) vyhodnotil, že žalobkyňou označené výroky žalovaného 2/ nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne, potom nebolo ani dôvodné skúmať, aký dopad mali podľa tvrdenia žalobkyňou označených svedkov na osobnú sféru žalobkyne. Výpovede navrhnutých svedkov totiž nemôžu nijako zmeniť nedostatok objektívnej spôsobilosti označených výrokov zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne. Odvoláciu námietku žalobkyne spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie a nevykonaní dokazovania, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. Nad rámec uvedeného odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalobkyňa bola starostkou obce, bola spoluzodpovedná za hospodárenie obce, činila rozhodnutia, ktoré sa týkali vecí verejných, pôsobila vo verejnom živote (obce) a bola tak osobou „verejne známou“, minimálne v reáliách obce J. V., na ktorej zasadnutí obecného zastupiteľstva označené výroky odzneli. Preto ako štatutár obce nespadá do kategórie „bežného občana“, ale je osobou spoluzodpovednou za chod obce, za spravovanie vecí verejných a za hospodárenie s finančnými prostriedkami obce, preto musí zniesť a strpieť i väčšiu mieru pozornosti, verejnej kontroly, ale i kritiky k spôsobu vedenia obce, k spôsobu a výsledkom hospodárenia s finančnými prostriedkami a majetkom obce. Ak má ísť o kritiku prípustnú alebo oprávnenú, musí byť táto kritika vecná, konkrétna a primeraná čo do obsahu a formy. Vecná kritika je chápaná tak, že vychádza z reálnych či pravdivých podkladov a z týchto potom vyvodzuje zodpovedajúce závery pre hodnotiaci úsudok. Konkrétnosť kritiky znamená, že je založená na konkrétnych skutočnostiach bez vyvodzovania všeobecných záverov. Kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky (opierajúce

sa o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú) a ak je primeraná obsahom aj formou. V súdnej veci sa žalobkyňou označené výroky 1/ a 3/ týkali spôsobu výkonu tejto funkcie a sú kritickým hodnotením výsledkov z neho vyplývajúcich a zároveň objektívne zistiteľných, ktoré novozvolený starosta konštatoval na zasadnutí obecného zastupiteľstva, teda na mieste, kde sa rozprava k správe vecí verejných resp. obecných má realizovať, uskutočňovať.

29. Výroky 2/ a 4/ nie sú adresne mienené k osobe žalobkyne, nijako žalobkyňu neznevažujú, neurážajú, neobsahujú o žalobkyňi nepravdivé výroky, nemajú difamačný charakter a svojím obsahom tak nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne.

30. Nad rámec toho, čo uviedol súd prvej inštancie odvolací súd dodáva, že všetky žalobkyňou označené výroky odzneli zo strany žalovaného 2/ na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 29. 10. 2020, na ktorom boli prítomní poslanci uvedení v zápisnici a tiež žalobkyňa - ako náhradníčka. Po prednese novozvoleného starostu a po prednesení uvedených výrokov dostala žalobkyňa priestor a možnosť na uvedené reagovať, keď túto možnosť jej vytvoril žalovaný 2/ a žalobkyňi odovzdal slovo na vyjadrenie. K uvedenému však žalobkyňa reagoval spôsobom: „Povedal si si, ideme ďalej“. Pokiaľ tak mala žalobkyňa za to, že na uvedenom fóre žalovaný 2/ uvádzal nepravdivé okolnosti, že sa o žalobkyňu a spôsobe výkonu jej funkcie vyjadroval lživou, alebo že uvádzal nepravdivé, pravdu skresľujúce informácie, mala možnosť na uvedené reagovať a podľa nej lživé vyjadrenia uviesť na pravú mieru, alebo sa k nim vecne vyjadriť. Žalobkyňa mala možnosť urobiť vlastné vyjadrenia v rovnakom čase, na rovnakom mieste, s rovnakým dosahom prípadne učených vyjadrení, keď i jej vecné vyjadrenie by bolo obsahom zápisnice, s ktorou by bolo možné, po jej zverejnení, kedykoľvek sa oboznámiť. Žalobkyňa však ponúkanú rovnakú možnosť vyjadrenia, ako mal žalovaný 2/ nevyužila a k žiadnemu vyjadreniu k spôsobu výkonu svojej funkcie sa nevyjadřila. Už uvedená okolnosť zakladá jeden z dôvodov nedôvodnosti žaloby.

31. Záverom, reagujúc na odvoláciu námietku žalobkyne o nesprávnom závere súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej spôsobilosti žalovaného 1/ - Obce J. V., odvolací súd uvádza, že záver súdu prvej inštancie sa v tomto rozsahu posúdenia odvolaciu súdu javí ako nesprávny. Uvedené však nemá za následok nesprávnosť meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko zásadným vo veci je jednoznačný záver ako súdu prvej inštancie, tak i súdu odvolacieho o tom, že uvedené výroky neboli objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne. Pokiaľ nie je daná existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý by spočíval v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, potom nie je relevantné riešiť, či je daná pasívna vecná legitímácia subjektu, voči ktorému (ako jednému z dvoch) takáto žaloba na ochranu osobnosti smeruje. Preto i prípadný nesprávny záver súdu prvej inštancie v čiastkovej otázke o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ by nebol spôsobilý privodiť iné rozhodnutie o veci, než aké vo svojom meritórnom výroku učinil súd prvej inštancie.

32. Z dôvodu vecnej správnosti, odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v jeho meritórnom výroku I.

33. Ako výrok závislý, odvolací súd preskúmal i výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorým súd žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %, postupujúc podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá, celý procesný úspech v konaní tak prináleží žalovanému 1/ a žalovanému 2/. Správne teda súd prvej inštancie priznal nárok obom žalovaným na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %, ktorému priznanému nároku na strane druhej zodpovedá povinnosť žalobkyne zaplatiť žalovaným náhradu trov prvoinštančného konania.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovaným odvolaním žalobkyne, táto nebola úspešná ani čiastočne, keďže nedošlo ani k zrušeniu ani k zmene rozsudku súdu prvej inštancie napadnutého odvolaním. Procesne úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol tak žalovaný 1/ a žalovaný 2/, ktorý sa k podanému odvolaniu žalobkyne a následným vyjadreniam i vyjadřili a preto im v súvislosti s odvolacím konaním trovy vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

36. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).